

פְּרִשְׁתַּי צִו

אָדָם שָׁעֵנָה בַּמִּדְבָּר מֵנִיא קַרְנֵי תוֹרָה

פְּרֻשֶׁת צוּ

המצב השני:

מי שהיה פלוא בבית הסהר, פבול בשלשלאות ברזל,
ובכה והתחנן בתפלה, שיזכרו השם לצאת משם,
והקדוש ברוך הוא עזר לו במצוקתו והוא השתחרר -
גם הוא צריך להביא קרבן תודה.

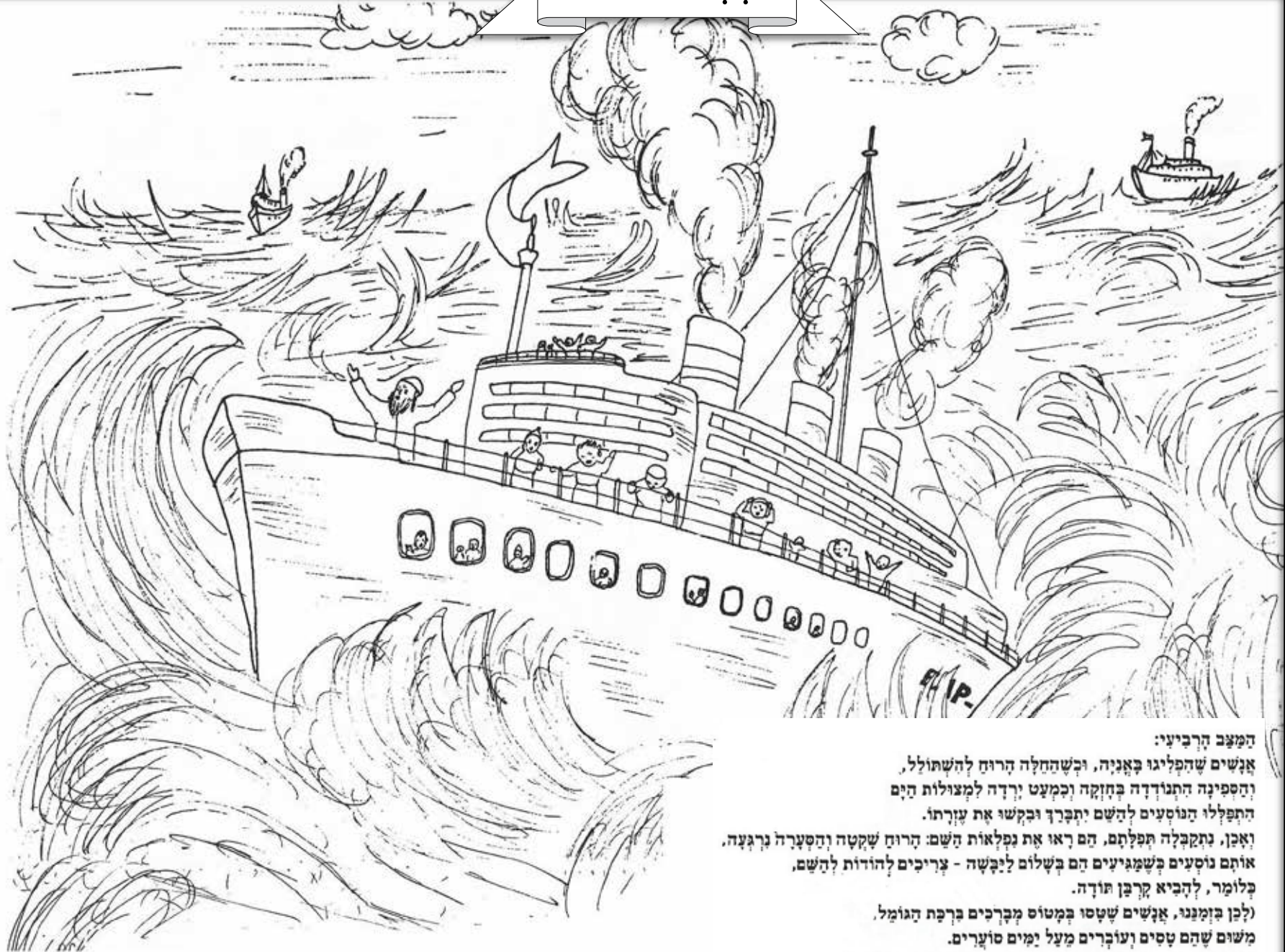
פְּרֻשֵׁת צוֹ

המצב השלישי:

מי שהיה חולה, והיה בסכנת חיים, למשל, אדם שעבר ניתוח -
לאחר שהשם יתברך שמע לתפלותיו ורפא והבריא אותו -
החולה שהתאושש צריך להביא קרבן תודה.

פְּרִשֶׁת צֵו

המצב הרביעי:

אנשים שהפליגו באניה, ובשהחלה הרוח להשתולל, והספינה התנוודדה בחזקה וכמעט ירדה למצולות הים התפללו הנוסעים להשם יתברך ובקשו את עזרתו. ואכן, נתקבלה תפלתם, הם ראו את נפלאות השם: הרוח שקטה והסערה נרגעה. אותם נוסעים בשמגיעים הם בשלום ליבשה - צריכים להודות להשם, כלומר, להביא קרבן תודה. (לכן בזמננו, אנשים שטסו במטוס מקרבים ברפת הגומל, משום שהם טסים ועוקרים מעל ימים סוערים. וכשיבנה בית המקדש במהרה בזמנינו הם יביאו קרבן תודה!)